

Didaktika odborných(technických) předmětů-cvičení

Mgr. Pavel Pecina, Ph.D.

Obsah cvičení

1. Úvod do cvičení.
2. Stanovování výukových cílů v odborných (technických) předmětech.
3. Stanovování obsahu výuky v odborných (technických) předmětech.
4. Volba metod, forem a prostředků ve výuce odborných (technických) předmětů.
5. Zajištění vhodných podmínek výuky.
6. Plánování výuky v odborných (technických) předmětech.
7. Konkrétní ukázky výstupů pro potřeby cvičení.
8. Individuální prezentace studentů (účastníků kurzu).

Studijní prameny:

BAJTOŠ, J. *Didaktika technických predmetov*. Žilina: Žilinská univerzita v Žilině, 1999. ISBN 80-7100-646-7

KROPÁČ, J., KUBIČEK, V., HAJDA, V. *Vybrané kapitoly z didaktiky technických předmětů*, Olomouc, 1996.

KROPÁČ, J a kol. *Didaktika technických předmětů, vybrané kapitoly*. Olomouc: UP. 2004. ISBN 80-244-0848-1.

ŠVEC, V., FILOVÁ, H., ŠIMONÍK, O. *Praktikum didaktických dovedností*. Brno: MU, 1996. ISBN 80-210-2698-7

1. Úvod do cvičení

Cílem cvičení je osvojení dovednosti souvisejících s přípravnou a realizační stránkou výukového procesu v odborných (technických) předmětech.

Vstupní předpoklady

Realizace cvičení předpokládá orientaci v základních didaktických kategoriích: výukové cíle, problematika obsahu výuky, výukových metod, forem, prostředků, hodnocení výuky a problematika zajištění vhodných podmínek výuky.

Příprava na cvičení (úkoly)

1. Úkol:

Zvolte jeden odborný (technický) předmět vašeho zaměření a vypracujte profil absolventa tohoto předmětu (obecný cíl předmětu). Zamyslete se nad tím, jak se můžete pokusit motivovat studenty ke studiu (cvičení k tématu 2).

2. Úkol:

Vypracujete osnovu (tematický plán) tohoto odborného předmětu včetně výukových cílů jednotlivých témat (cvičení k tématu 2 a 3).

3. Úkol:

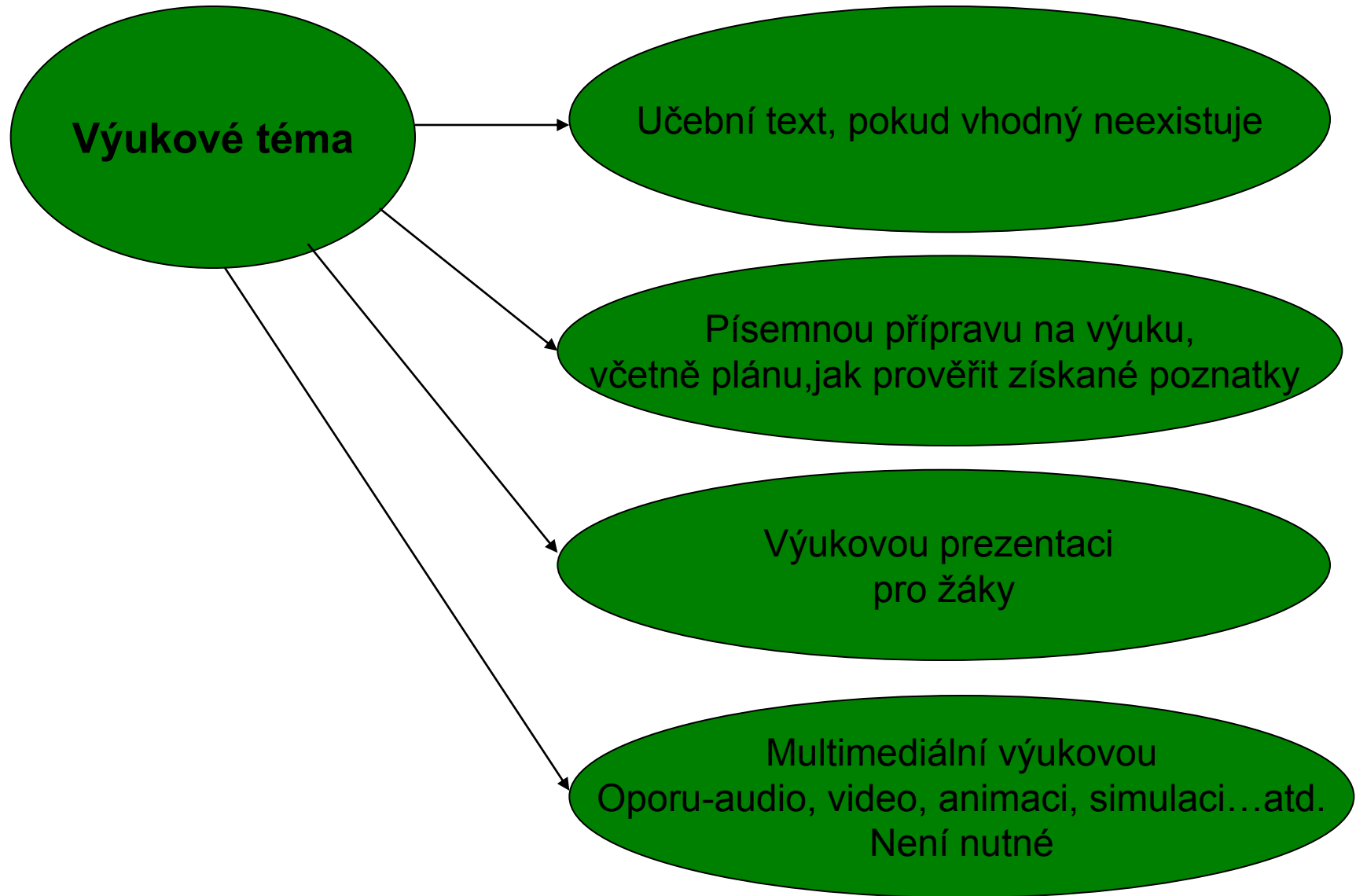
Stanovte, které vhodné výukové metody a formy mohou být při výuce tohoto předmětu uplatněny. Dále stanovte které konkrétní pomůcky, didaktická technika a vybavení učebny a laboratoře je k výuce třeba. Dále stanovte, jaké podmínky je třeba ve výuce zajistit. (cvičení k tématu 4 a 5).

4. Úkol:

Vyberte jedno konkrétní výukové téma z osnovy vašeho odborného (technického předmětu). Doporučujeme pokud možno úvodní téma nebo téma, které předpokládá všeobecné znalosti. Je to proto, aby vám kolegové z jiných odborných zaměření při prezentaci pokud možno rozuměli. Je třeba, aby téma tvořilo náplň jedné výukové jednotky (hodina, dvouhodinovka apod.). K tomuto tématu vypracujte následující:

- Konkrétní vzdělávací cíl tohoto tématu a vstupní znalosti.
- Konkrétní obsah výuky k tomuto tématu.
- Metody, formy a pomůcky, které budou k výuce použity. Motivace.
- **Orientační časový harmonogram jednotlivých aktivit ve výuce (cvičení k tématu 6).**

5. Úkol: K tématu zpracujte podklady podle následujícího schématu:



6. Úkol:

Promyslete si, jak budete dané výukové téma a připravené materiály prezentovat kolegům ve cvičení. Budete mít prostor 15-20 min (mikrovýstup). Je vhodné uplatnit vlastní zkušenosti pokud máte pedagogickou praxi v daném oboru. Následovat bude krátká diskuse k výstupu. Prosíme o poskytnutí materiálů kolegům i vyučujícímu cvičení. (cvičení k tématu 8).

7. Konkrétní ukázky podkladů pro potřeby cvičení

Příklad výukové prezentace (přípravy) na výuku

Obor: Truhlář

Předmět: Materiály a technologie- dřevo

Ročník: 1

Hodina: 12

Téma: Měřicí, rýsovací a kontrolní nástroje, zásady práce s těmito pomůckami

Použité metody a formy: Hodina ve ve specializované učebně (výklad s pomocí prezentace, demonstrace pomůcek a práce s nimi).

Pomůcky: výuková prezentace, pomůcky k orýsování dřeva

Vstupní předpoklady: Orientace v ručním nářadí a nástrojích pro práci se dřevem (pouze přehled-bylo předmětem zájmu první přednášky).

Orientační časový harmonogram:

- Úvod, zopakování minulé látky, sdělení cíle přednášky, motivace (5 min.).
- Výklad tématu s pomocí prezentace, demonstrace pomůcek a práce s nimi (35 min.).
- Shrnutí, zopakování důležitých poznatků (5 min.)

Zajištění vhodných podmínek: Je třeba, aby studenti viděli a slyšeli vše, co se jim prezentuje a to ze všech míst učebny. Dále je třeba zajistit vyvětrání učebny a navodit pokud možno pozitivní příjemnou atmosféru.

Výše uvedené informace jsou pro učitele (písemná příprava nebo její část). Dále uvádíme ukázkou prezentace pro žáky.

Měřicí, rýsovací a kontrolní nástroje, zásady práce s těmito pomůckami

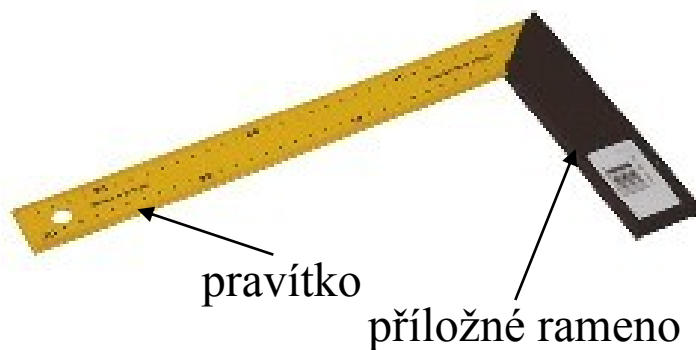
Cíl tématu: Po prostudování tohoto tématu budete schopni:

- Vysvětlit pojmy měření a orýsování.
- Vyjmenovat pomůcky, které se používají k měření a orýsování dřeva.
- Tyto pomůcky identifikovat a stručně charakterizovat.
- Objasnit zásady správného orýsování materiálu.

- **Měření-** porovnávání délky nebo úhlu s odpovídajícím měřidlem.

- **Orýsování** je přenesení velikosti délkového rozměru nebo úhlu na polotovar např. tužkou. Orýsování je první úkon, který musíme provést, abychom mohli začít s opracováním dřeva. Musíme si uvědomit, že tato část je velmi důležitá. Staré dobré pravidlo “dvakrát měř a jednou řež“, platí stále. Proto je třeba velmi pečlivě rozměřit a orýsovat materiál a ještě přeměřit. Pokud tuto část zanedbáte, můžete se splést a znehodnotit tak materiál, se kterým pracujete.

- Mezi základní nástroje k orýsování dřeva patří **tužka (nejlépe stolařská), úhelník, jehla, rejsek, pokosník hybný, kružítko, kloubová kružidla a k měření metr (svinovací nebo skládací) a posuvné měřidlo.**



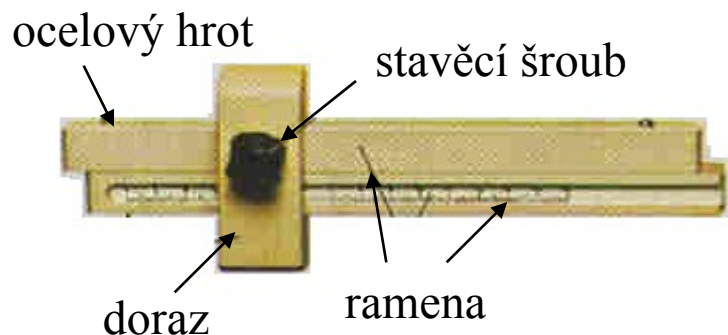
Úhelník- nástroj, který se používá k sestrojení pravého úhlu. Úhelníky mohou být dřevěné a kovové. Vyrábí se v několika velikostech.



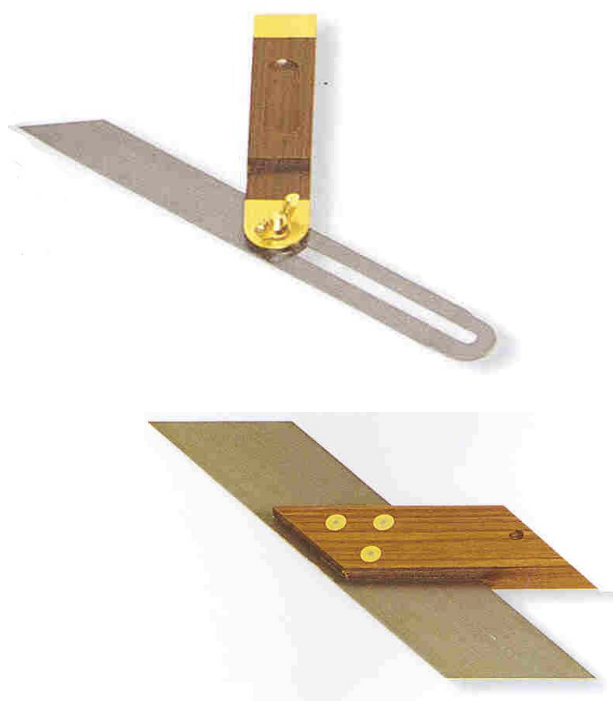
Tužka tesařská- lze ji zakoupit v různých barvách (červená, modrá, světlá). Je třeba, aby byla vždy dobře ořezána.



Kombinovaný úhelník lze používat jako příložný úhelník, pokosník a stavitelný hloubkoměr. Bývá opatřen posuvnou stupnicí a dobře navrženou rukojetí. Zobrazený typ má s sebou také malou vodováhu.



Rejsek- je to nástroj, kterým lze narýsovat na materiál rovnoběžku s okrajem dřeva.



Stavitelný pokosník - nástroj, pomocí kterého lze sestrojít různé úhly. Používá se zejména k orýsování při výrobě šikmých čepů.

Pevný pokosník slouží k sestrojení úhlu 45° nebo 135° .

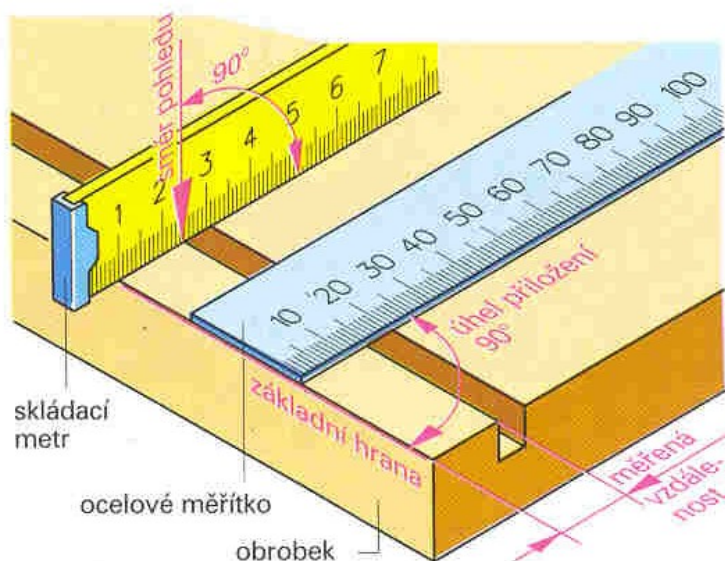


Skládací metr může být dlouhý jeden nebo dva metry a je rozdělen na centimetry a milimetry. Skládá se z několika částí, které jsou spojeny otočnými klouby.



Svinovací metry mohou mít různé délky (2, 3, 5 m i více). Jsou vyrobeny z tvrzené lehce prohnuté pružinové oceli, která je navinutá a uložena v pouzdru. Jsou vhodné k měření zakřivených dílů.

Zásady správného měření a orýsování



- Při měření a orýsování s délkovými měřidly se měřidlo musí pevně a celou plochou položit na měřený a označovaný díl.
- Při označování a odečítání rozměrů je třeba se na měřidlo dívat svisle.
- Posuvné měřidlo se nesmí při měření nastavit šikmo.



- Při přikládání úhelníku smí být příložné rameno přikládáno pouze na rovné hrany dílu, popř. v jejich ose a vždy na stejné hraně.

Dnes lze běžně zakoupit elektronická měřidla- metry, posuvná měřidla, lasery, vodováhy apod. Tyto pomůcky zobrazují měřenou veličinu přesně na displeji.



Elektronické posuvné měřidlo



Profesionální měřič vzdálenosti s mnoha doplňkovými funkcemi

Kontrolní úkoly(v přípravě může být i nemusí, záleží na konkrétním postupu ve výuce):

- Vysvětlíte pojmy měření a orýsování materiálu.
- Vyjmenujete pomůcky, které se používají k měření a orýsování dřeva.
- Tyto pomůcky stručně charakterizujete.
- Srovnáte výhody a nevýhody svinovacích a skládacích metrů.
- Popíšete zásady správného orýsování materiálu.

Konec přípravy

8. Individuální prezentace studentů (účastníků kurzu)

Cílem individuálních prezentací je vystoupit před kolektivem s pomocí odpovídajících komunikačních prostředků. Pro ty, kteří nikdy neučili ani nevedly žádné kurzy nebo jinou výchovně vzdělávací činnost je to možnost prvotní zkušenosti před „třídou“ a možnost získat zpětnovazební informace o svém výstupu. Pro ty, kteří již učili nebo učí je to příležitost využít své zkušenosti a obohatit je o postřehy kolegů –pedagogů z praxe i těch, kteří neučili.